

ת"ד 4999/07/17 - מדינת ישראל נגד מורג נפתלי - נוכחת

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 4999-07-17 מדינת ישראל נ' נפתלי

לפני כב' השופטת ענת יהב
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד בשארי

נגד
הנאשמת

מורג נפתלי - נוכחת
ע"י ב"כ עוה"ד נפתלי ליאור

גזר דין

ביום 10.4.2019 הורשעה הנאשמת, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של **נהיגה בחוסר זהירות**, עבירה על פי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, **התנהגות הגורמת נזק**, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, **וחבלה של ממש**, לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

מן העבירה של נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי, שאף היא יוחסה לנאשמת בכתב האישום, זוכתה הנאשמת בהיעדר הצגת ראיות לעבירה זו.

כתב האישום שבו הורשעה הנאשמת מייחס לה את העובדות, כי ביום 28.2.2017 בשעה 16:20 לערך נהגה ברכבה, באזור, ברח' אלי כהן, מכיוון צפון לדרום, כאשר בהגיעה לבית מס' 1, ובעת שבאותו הזמן חצתה את הכביש הגב' ד"ח, ילידת 1935 (להלן: המעורבת או הנפגעת), לא אפשרה לה לחצות את הכביש בבטחה, המשיכה בנסיעה ופגעה בה, בהיותה על הכביש.

כתוצאה מאותה התאונה, נחבלה הולכת הרגל חבלות של ממש, כדלקמן: **חבלת ראש, שברים מרובים באגן, חלקם עם תזוזה, והיא נזקקה לניתוח. כמו כן, נחבלה בשבר בפמור עם תזוזה משמעותית, לפיכך עברה שני ניתוחים בפמור שמאל ובהרדמה כללית, ועברה שחזור וקיבוע השבר.**

ממועד מתן הכרעת הדין ביקשה ההגנה, פעם אחר פעם, לדחות את מועד הטיעונים לעונש, לצורך ניסיון לבוא בדברים עם המאשימה, על מנת להציג הסדר לעונש המוסכם על הצדדים, זאת נוכח מצבה של הנאשמת, אשר האירוע התאונתי השפיע על בריאותה.

ביום 22.10.2019, ולאחר שהמגעים נחלו כישלון, **טענו הצדדים לעונש בפניי.**

בא כוח המאשימה טענה כי כתב האישום בו הורשעה הנאשמת הינו חמור מאוד, כאשר התוצאות היו חבלות ראש ושברים באיזור האגן, כאשר המעורבת עברה ניתוחים וטיפולים ושהתה כמחצית השנה בבתי החולים. עוד הפנתה לסבל הרב שנגרם לה, למשככי הכאבים שקיבלה במהלך כל אותה תקופה, וכן הפנתה לעדותה של המעורבת, אשר ציינה כי מאישה עצמאית הפכה לאדם סיעודי.

המאשימה ביקשה שלא להתחשב בזמן שחלף מאז אירוע התאונה, שכן הדחיות לא רובצות לפתחה, אלא לפתחה של ההגנה.

המאשימה ציינה כי בהתאם להלכת בן זוויה, יש להעדיף את אינטרס הציבור על נסיבותיה האישיות של הנאשמת.

המאשימה הפנתה בפסיקה, ועתרה למאסר, גם באופן של עבודות שירות, פסילה בפועל, ורכיבי ענישה נוספים, כולל הטלת פיצוי לנפגעת. עוד ציינה כי הנאשמת נוהגת משנת 2004, לחובתה 4 הרשעות קודמות.

בא כוח הנאשמת, אף הוא טען לעונש, ציין כי אף על פי שבית המשפט הרשיע בסופו של דבר את הנאשמת באחריות לגרם תאונת הדרכים, שתוצאתה חבלה של ממש, הרי שעל ידי ניהול ההוכחות נחשפו ליקויים, וציין אף שני ליקויים שלטעמו משמעותיים, שעניינם ותק מקצועיותו של הבוחן במועד אז, והעובדה כי הבוחן לא ענה באופן ברור האם התאונה בלתי נמנעת.

עוד הדגיש את העובדה כי כתב האישום ייחס לנאשמת רף רשלנות של חוסר זהירות, ולא למעלה מזה, הפנה לפסיקה אשר מאבחנת בין רף רשלנות של קלות ראש לחוסר זהירות, וטען כי העובדה שעבירה זאת יוחסה לה, כמוה כדי לשקף את עמדת התביעה באשר לדרגת החומרה המיוחסת לנאשמת.

בנוסף ציין, כי ישנה רשלנות תורמת של המעורבת, לאור העובדה שלא חצתה במעבר חצייה, ויצאה בין מכוניות חונות, ולפיכך יש להתחשב אף בעובדה זו. בעניין זה הפנה לעדותו של עד שנשמע במהלך המשפט, אשר ציין כי היה עד לחצייה רשלנית של המעורבת במועד אחר, כאשר כמעט ואירעה תאונה.

ההגנה הפנתה לפסיקה, כאשר לטעמה מתחם העונש איננו מחייב רכיב של "צ" או מאסר.

ההגנה פירטה לעניין עברה התעבורתי שהינו קל למדי, וכן לנסיבות אישיות של הנאשמת, כמי שהינה בעלת תואר ראשון, אשר שירתה שירות צבאי מלא, שהינה אם ל-6 ילדים, ובעיקר לעניין העובדה כי מאז התאונה אף חייה של הנאשמת השתנו, והיא אינה אותו אדם עוד.

הנאשמת, אף היא, טענה לטובתה, וצינה כי מהכרותה את האזור, בשעות האלה, החנייה עמוסה, צינה שהאשימה את עצמה במשך תקופה ארוכה, עד שביצעה שחזור בעצמה, כאשר הטענות שלה היו מנותקות זו מזו ולא שלמות. בסופו של דבר, הצטערה על האירוע ואיחלה למעורבת רפואה שלמה.

בעלה של הנאשמת העיד בפניו ותיאר את מצבה של הנאשמת מאז התאונה, ציין כי השתנתה לחלוטין, ולפי דבריו שילמה "אובר" עוד קודם שנענשה ממש, כאשר הענישה מבחינתה היא יומיומית, ולפי דבריו מאז היא חסרת ריכוז והיא "נעלמת".

לפיכך, ההגנה ביקשה להסתפק בענישה שאיננה כוללת עבודות שירות או של"צ, זאת נוכח מצבה הבריאותי של הנאשמת.

דין והכרעה:

המתווה הראוי להבניית העונש נקבע בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש בפסיקה ענפה, כאשר בע"פ 2918/13 **דבס נ' מ"י** נקבע כי בית המשפט נדרש לקיים בחינה תלת-שלבית לצורך גזירת העונש:

בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה ולשם כך עליו להתחשב בשיקולים אלה: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך זה, מדיניות הענישה הנהוגה, **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** המפורטות בסעיף 40ט לחוק.

הערך הנפגע וחומרת העבירה:

על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהם נגרמות חבלות ופציעות חמורות עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:**

"תאונות דרכים גובות קרובות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה **נ' תאונות הדרכים....לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקרובות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן**".

ככל שהפציעות חמורות יותר, עד כדי שפסע היה בין לבין המוות, נקבע, כי יש מקום להשית מאסר בפועל (ולא בעבודות שרות) ראה רע"פ 3764/05 **בן זויה נ' מדינת ישראל**.

כמו כן, בעפ"ת 37974-07-12 **סנדרוביץ נ' מד"י**, חזר כב' השופט בן יוסף על ההלכה "**שחומרת הענישה בעבירות תעבורה גדלה ככל שחומרת הפגיעה בנפגע התאונה ונזקיו גדלים**".

הענישה הקבועה בסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה, קובעת סנקציה של פסילת מינימום של 3 חודשים למי שחבל בנהיגתו חבלה של ממש באחר, אולם כמובן שרף הרשלנות, טיב החבלות, ההשלכות שלהן על חיי הנפגעים יהיה בהם כדי לקבוע מהי תקופת הפסילה הנאותה בנסיבות אלו והאם יש לקבוע סנקציה של מאסר או של"צ.

מתחם העונש:

מתחם הענישה בעבירות עסקין, נע בין **מאסר בפועל או מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות או צו של"צ** (בתוספת רכיבי ענישה נוספים), בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, רף הרשלנות ותוצאות התאונה, העבר התעבורתי והנסיבות האישיות.

במקרים בהם רף הרשלנות נמוך ותוצאות התאונה אינן חמורות והעבר התעבורתי מקל, הסתפק בית המשפט בפסילה וברכיבי ענישה נוספים.

יש להבדיל בין טווח הענישה לגבי תאונות בהן נגרמו חבלות של ממש ואף חבלות קשות לבין תאונות בהן נגרמו חבלות מרובות ומורכבות, חבלות מסכנות חיים או מקרים בהם נותרו הנפגעים עם נכויות קשות בשיעורים גבוהים (משותקים או נכים בשיעור גבוה), לבין חבלות של ממש אשר מצויות ברף התחתון ומהם נרפאו הנחבלים או נותרו עם פגיעות או הגבלות מינוריות.

ברף העליון מצויים גזרי דין בהם הושתו עונשי פסילה של חודשים רבים, בנוסף לעונשי מאסר בעבודות שירות או ריצוי צו של"צ, מקום בו רשלנות הנהג גבוהה או תוצאות התאונה היו קשות והנפגעים עברו ניתוחים והליכי שיקום ממושכים.

מנגד, ברף התחתון מצויים גזרי דין, בהן נגזרו עונשי פסילה של מספר חודשים, מקום בו רשלנות הנהג לא הייתה גבוהה או תוצאות התאונה, על אף החבלה של ממש, לא היו קשות.

מדיניות הענישה הנוהגת:

התביעה הגישה את הפסיקה שלהלן וממנה ביקשה לבסס את הענישה והמתחם לו עתרה:

ברע"פ 485/15 **אמנון מחבוש נ' מדינת ישראל** - שם הורשע נאשם בסטייה לשול ימני ופגיעה ברכב פרטי שעמד בצד הדרך, כאשר בגין כך נגרמו לו חבלות של ממש, שהצריכו בין היתר קטיעה של כף רגלו, כמו כן נחבלו נוסעים נוספים. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל פסילת רישיון למשך 3 שנים ורכיבי ענישה נוספים. בית משפט המחוזי התערב בעונש והפחית את עונש המאסר ל- 4 חודשים כששאר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

בעניין החלטה זו אומר כי בית משפט קמא, בית המשפט של הערעור ובית המשפט העליון, קבעו כי רף הרשלנות היה גבוה ואישרו קביעה זו (שלא כמו בתיק זה שבפניי).

רע"פ 5193/16 **אלכסנדר פריבין נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, גרם תאונה בה נפגע אדם ורכוש וגרימת חבלה של ממש, אשר התבטאה בקטיעת שני גפיה התחתונות של המעורבת בעת שהנהג נסע אחורה. בית משפט קמא גזר על הנאשם מאסר של 8 חודשים פסילת רישיון נהיגה למשך 6 שנים ורכיבי ענישה נוספים. ערערים נדחו הן על ידי בית המשפט המחוזי והן על ידי בית המשפט העליון.

רע"פ 8588/16 **רז משה נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, גרימת תאונת דרכים סטייה מנתיב וחבלה של ממש, זאת כנבג במהירות מופרזת ושלא על פי תנאי הדרך. כתוצאה מן התאונה נחבלה המעורבת, רוכבת אופנוע חבלות של ממש בגופה, בראשה ובפניה והוצרכה לעבור ניתוח ומעקב אורטופדי. שם קבע בית המשפט כי רשלנות הנאשם הייתה גבוהה ונוכח נזקי הגוף ואף על פי גילו של הנאשם ותסקירים חיוביים, גזר בית

המשפט 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, פסילה למשך 36 חודשים ורכיבים נוספים. בית המשפט המחוזי קבע כי נוכח רשלנותו הגבוהה וההשלכות הקשות של התאונה, יש להותיר את גזר הדין על כנו. בית משפט העליון הותיר את גזר הדין וציון כי מדובר בענישה מאוזנת הנוטלת בחשבון את כלל השיקולים.

רע"פ 3616/13 **רמו רז נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, גרימת תאונת דרכים וחבלה של ממש, כשפגע בשני הולכי רגל וחבל בהם בחבלות של ממש בדמות של פגיעת גולגולת קשה (לאחד) ופצע בפנים שהצריך תפרים (לשנייה). בית המשפט עמד על חומרת הפגיעה ושינוי חייו של המעורב לרעה והטיל על הנאשם עונשים של 12 חודשי מאסר, פסילה בפועל למשך 5 שנים ורכיבי ענישה נוספים. בית משפט המחוזי הקל לעניין רכיב המאסר והעמידו על 8 חודשים, כאשר שאר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בית משפט העליון לא התערב בעונש שהוטל על הנאשם והדגיש את הצורך בהטלת עונשי מאסר ממש.

רע"פ 7257/12 **גדעון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חצייה וגרימת חבלה של ממש למעורבת, אשר כתוצאה מאותה התאונה נפגעה פגיעה רב מערכתית, קוגניטיבית ופיזית קשה ביותר, הורדמה והונשמה למשך חודשים ונזקקה לשיקום ארוך, כאשר בסופו של דבר היא נזקקת לעזרתם הקבועה של שני מטפלים, לפיכך בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, פסילה של 6 שנים ורכיבי ענישה נוספים. בית משפט המחוזי דחה את הערעור ובית משפט העליון קבע כי אין להתערב בעונש, שכן נסיבות חיצוניות לביצוע העבירה נתונות לשיקול דעת בית המשפט ובלבד שאינו חורג ממתחם הענישה ההולם.

רע"פ 3062/13 **רחמים עמרני נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי האטה לפני מעבר חצייה, אי מתן זכות להולך רגל לחצות את המעבר בבטחה וגרם חבלה של ממש, זאת כאשר פגע בהולכת רגל קטינה וגרם לה לחבלות של ממש, שבר בצוואר הירך משמאל, שבר ברמס משמאל ופגיעה מוחית. הנפגעת הוצרכה להליך טיפולי ושיקומי ארוך. בית משפט גזר על הנאשם עונשים של מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות ופסילת רישיון למשך 3 שנים וענישה נוספת. בית משפט המחוזי דחה את הערעור, בשים לב לרשלנות הגבוהה של הנאשם והחבלות הקשות. בית משפט העליון דחה את הערעור וקבע כי גזר הדין מאוזן וראוי.

ההגנה אף היא הפנתה לפסיקה התומכת בעמדתה:

רע"פ 7208/14 **מרגוליס נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב נסיעה, וגרימת חבלות של ממש ל- 3 נוסעים אשר היו ברכב שנסע בתנועה הנגדית לזו של הנאשם, וגזר עליו עונשים של 10 חודשי פסילה פסילה על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי ניכה את מלוא ימי הפסילה המנהלית והותיר את רכיבי הענישה נותרים על כנם. בית משפט העליון דחה את הערעור.

רע"פ 8035/13 **חנן אלחרר נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, וחבלה של ממש כשלא נתן זכות קדימה להולך רגל לחצות את המעבר וגזר את דינו של הנאשם לפסילה בת 12 חודשים, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות. ערעור המדינה התקבל ופסילת הרישיון הוארך ל- 18 חודשים. הערעור לבית משפט העליון נדחה.

עפ"ת 10348-03-14 **לוגסי מרים נ' מדינת ישראל** - הנאשמת הורשעה בעבירות של נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלות של ממש, כאשר היא הייתה הנחבלת היחידה ונחבלה קשה בחבלת ראש עם אמנזיה. הצדדים עתרו במשותף

לעונשים של 5 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת 6058-09-13 **אייל קמחי נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה וחבלה של ממש כאשר התנגש ברכב אשר נהג בנתיב הנגדי ופגע בנוסעת- שבר רדיוס באמה ימין, אושפזה ונותחה לשחזור פתוח וקיבוע פימי של השבר. בית משפט גזר על הנאשם 4 חודשי פסילה בפועל פסילה על תנאי וקנס. בית משפט המחוזי דחה את הערעור על שני חלקיו.

עפ"ת 24307-07-13 **איברהים ח'ליל נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה וחבלה של ממש לרוכב אופנוע אשר היה בנציב שלצידו- חתך שטופל על ידי תפירתו. בית המשפט גזר על הנאשם 3 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. בית משפט המחוזי דחה את הערעור על שני חלקיו.

עפ"ת 30822-01-13 **אבידן יעקב נ' מדינת ישראל** - נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, גרימת תאונה וחבלה של ממש, כאשר 5 אנשים נחבלו, שניים מהם באורח קשה ואחת נזקקה לניתוח וקיבוע שבר עם פלטה וברגים. בית משפט קמא גזר על הנאשם פסילה בפועל של 8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בית משפט המחוזי דחה את הערעור בהיות העונש במתחם הענישה.

מטבע הדברים ועל פי ההבחנות שנקבעו לענין מתחם הענישה, הרי שההגנה הניחה פסיקה המצוייה בתחתית המתחם, אולם עיון בהחלטות מעלה כי מדובר בחבלות קלות מאלו שנחבלה בהן המעורבת בתיק זה והשלכות תוצאות אלו על חיי המעורבים אינם כה קיצוניים. מאידך, המדינה הניחה פסיקה שבה לנאשמים יוחסו רף רשלנות גבוה מאוד ורף החבלות היה גבוה מזה שבתיק זה (כולל קטיעות איברים).

אפנה לפסיקה נוספת

ברעפ 11917/05 **סיון צפריר מ"י** - הורשע המבקש בעבירות של גרימת נזק לאדם או לרכוש, נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב וגרימת חבלה של ממש. בנסיבות, רכב המבקש סטה ברשלנות מנתיבו ופגע ברכב המעורב, בנתיב הנגדי, נפגעו המבקש ושתי נוסעות ברכבו, בנוסף לבתו אשר נחבלה חבלות של ממש. **נהגת הרכב המעורב אף היא נחבלה חבלות של ממש ונזקקה לפינוי במסוק מזירת התאונה.** המעורבים בתאונה החלימו באופן מלא ועברו של המבקש נקי. בית משפט קמא גזר על המבקש פסילה למשך 24 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 12 חודשים וקנס בסך 2,000 ₪. הערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

בעפ"ת 41397-12-13 **זרחי נ' מ"י**, נדון ערעורו של נאשם שסטה לנתיב הנגדי וגרם לתאונת דרכים קשה בה נפצעו קשה מספר נוסעים וגם הוא. העבירה בוצעה בהיות הנאשם נהג חדש, ללא הרשעות קודמות. בית המשפט קבע כי **רשלנותו של הנאשם לא היתה גבוהה אלא רגעית.** צוין כי המערער נהג חדש, אך עם זאת הביעה סליחה בפני הנפגעים, וחרטה כנה, עברו נקי ועלולה להיות השלכה לעונש מאסר על עתידו הצבאי. **בית משפט קמא החמיר ברכיבי הענישה האחרים** וגזר על הנאשם 120 שעות של"צ, ששה חודשי מאסר על תנאי, 4 שנות פסילה בפועל, פיצויים של 22,000 ₪, התחייבות וקנס. בית המשפט המחוזי קבל את הערעור לגבי תקופת הפסילה ופסל את הנאשם ל- 11 חודשים וביטל את הפיצויים.

בת"ד 6694-04-11 **מדינת ישראל נ' קרש**, נפסל רישיונו של נהג אוטובוס ל-11 חודשים לאחר שפגע בהולך רגל אשר חצה מעבר חצייה באור אדום, וכתוצאה מהתאונה נגרמו לו שברים בצלעות, שברים באגן, שברים בסרקוס

(שהצריך ניתוח ותיקון השבר עם ברגים) ואשפוז של 35 ימים.

בעפ"ת 24314-01-15 **מדינת ישראל נ' זגדון**, שם חצה הנאשם את הצומת באור אדום ופגע בשני הולכי רגל וברכב נוסף, כאשר גרם לפגיעה קשה יחסית באחד מהולכי הרגל (חתך בראש, דימום תת עכבישי ושבר פרונטלי). בית המשפט השית על הנאשם 300 שעות של"צ, פסילה למשך 10 חודשים, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעים. בית משפט המחוזי דחה את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי אין זו סטייה מהמתחם שלא להשית מאסר בפועל והיפנה לפסיקה מתאימה (עפ"ת 36094-10-11, עפ"ת 369/12, עפ"ת 44705-11-11).

בעפ"ת (ת"א) 9298-02-15 **קטנוב נ' מדינת ישראל**, נדון ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של גרימת תאונת דרכים וחבלה של ממש בשל אי שמירה על מרחק סביר ונהיגה בקלות ראש, כאשר דובר בנאשם שהינו נהג אוטובוס ציבורי, אשר הסית לרגע את מבטו ופגע בכלי רכב שנסעו לפניו. כתוצאה מן התאונה נפגעו 4 אנשים כאשר לאחת מהן נגרמו שברים בצלעות, כשל נשימתי, פגיעת ראש, כשמצבה לא שב להיות תקין. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 5 שנים וענישה נוספת. בית משפט המחוזי קבע כי אין מדובר ברשלנות רבתי אלא ברף הבינוני ועל כן המיר את עונש המאסר לעבודות שרות.

בת"ד (ת"א) 188-11-14 **מדינת ישראל נ' אסעד**, הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה בקלות ראש ובגרימת חבלה של ממש, המדובר בנהג הסעות אשר הסיע ילדים וכתוצאה מן התאונה נחבלו מספר ילדים וילד אחד נחבל בחבלת ראש קשה אשר גרמה לפגיעה קשה בראייה וחייבה הליך שיקום אינטנסיבי והשגחה סיעודית צמודה. על הנאשם הושטו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 3 שנים, פיצוי ורכיבי ענישה נוספים.

בעפ"ת (ב"ש) 60802-07-13 **מדינת ישראל נ' אלחרר**, שם הורשע הנאשם בעבירות של אי מתן זכות קדימה להולכי רגל במעבר חציה וגרימת חבלה של ממש, כאשר כתוצאה מהתאונה נפגעו הולכי רגל ונגרמו להם שברים באגן ובפגיעה באיברים פנימיים. על הנאשם הושטו 12 חודשי פסילה, קנס כספי ופסילה על תנאי, כאשר ערעור המדינה להחמרת הענישה התקבל ורכיב הפסילה הוחמר ל- 18 חודשים.

נסיבות ביצוע העבירה:

לפי סעיף 40א לחוק, יש לבחון את מידת אשמו של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה והכל תוך מתן יחס הולם ביניהם, כאשר בעניינו בדיקת אשמה של הנאשמת באירוע זה מעלה כי הנאשמת פנתה שמאלה, ואילו המעורבת חצתה את הכביש שלא במעבר חציה, ואף כי קבעתי בהכרעת הדין כי נהיגה זהירה של הנאשמת ועצירה בקו העצירה הייתה מגדילה את שדה הראייה של הנאשמת, עדיין, הרשלנות שיוחסה לה הינה של חוסר זהירות, דהיינו רף רשלנות של הנאשמת באירוע זה הינו נמוך ומדובר ברשלנות רגעית. מאידך, מדובר באירוע שתוצאותיו קשות והמעורבת לא שבה לאיתנה והיא ישובה על גלגלים למעט הליכות קצרות בתוך ביתה וזקוקה לעזרה.

מתחם העונש ההולם באירוע זה:

מכאן, וכאשר אני משקללת, מחד את הרף הרשלנות הנמוך, ומאידך, את תוצאות האירוע, שהינם קשים, הרי שלטעמי, מתחם העונש ההולם אירוע זה מתחיל ממאסר על תנאי או של"צ עד מאסר של 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, פסילה בפועל של 24 - 48 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

לפי סעיף 40"א לחוק העונשין, בית המשפט ישקול בבוא היום את אותן הנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, על מנת ליתן מענה, איזהו העונש האינדיבידואלי המתאים לנאשם, וזאת על מנת לקבוע בתוך מתחם הענישה או מחוץ לאותו המתחם, לקולא או לחומרא.

הנאשמת נוהגת משנת 2004 ולחובתה 4 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2016 בעבירה של סטייה מנתיב, ולפני למעלה מעשור הורשעה בשתי עבירות של פנייה שמאלה לכביש חד סטרי, כך שבעשור האחרון הורשעה בשתי עבירות מסוג ברירת משפט, והתרשמתי שמדובר בנהגת נורמטיבית השומרת ומצייתת לחוק.

בנוסף, לקחתי בחשבון את העובדה שניכר על הנאשמת שהתאונה הותירה בה את רישומיה והיא אינה מרוכזת, מבולבלת ואינה משלימה את משפטיה כיאה, כאשר קיבלתי את דברי בן זוגה שכל אלו הופיעו בעקבות התאונה והאשמה שהיא נוטלת על כתפיה.

הנאשמת הינה אישה צעירה, נשואה ואם ל- 6 ילדים.

לאור כל האמור לעיל, ועל אף תוצאות התאונה שהינן חמורות, ותוך שיקלול רף הרשלנות הנמוך אשר אפיין את נהיגתה של הנאשמת, נסיבותיה האישיות ועברה התעבורתי, מצאתי שלא להשית עליה רכיב של מאסר בפועל, לצד פסילה ארוכה.

לפיכך אני גוזרת על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

1. מאסר של 8 חודשים על תנאי וזאת לתקופה של 3 שנים מהיום שלא תעבור עבירה של גרם תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש.
 2. פסילה בפועל של 36 חודשים, זאת בניכוי 60 ימי הפסילה המנהלית אותם ריצתה הנאשמת. הפסילה בפועל תחל היום ועל הנאשמת להפקיד את רישונה במזכירות בית המשפט. לא תפקיד- תהא פסולה, אך הפסילה לא תימנה ועל כן לא תסתיים. בית משפט מבהיר לנאשם את החומרה שבנהיגה בזמן פסילה.
 3. פסילה על תנאי של 8 חודשים, וזאת למשך 3 שנים מהיום.
 4. הנאשמת תפצה את המעורבת בפיצויים בסך של 5,000 ₪, אשר ישולמו ב-5 תשלומים, ויועברו לחשבונה של המעורבת, אשר ישולמו עד ולא יאוחר מיום 10.2.2020.
- המאשימה תדאג להעביר את פרטי המעורבת למזכירות בית המשפט בתוך 10 ימים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

05 נובמבר 2019